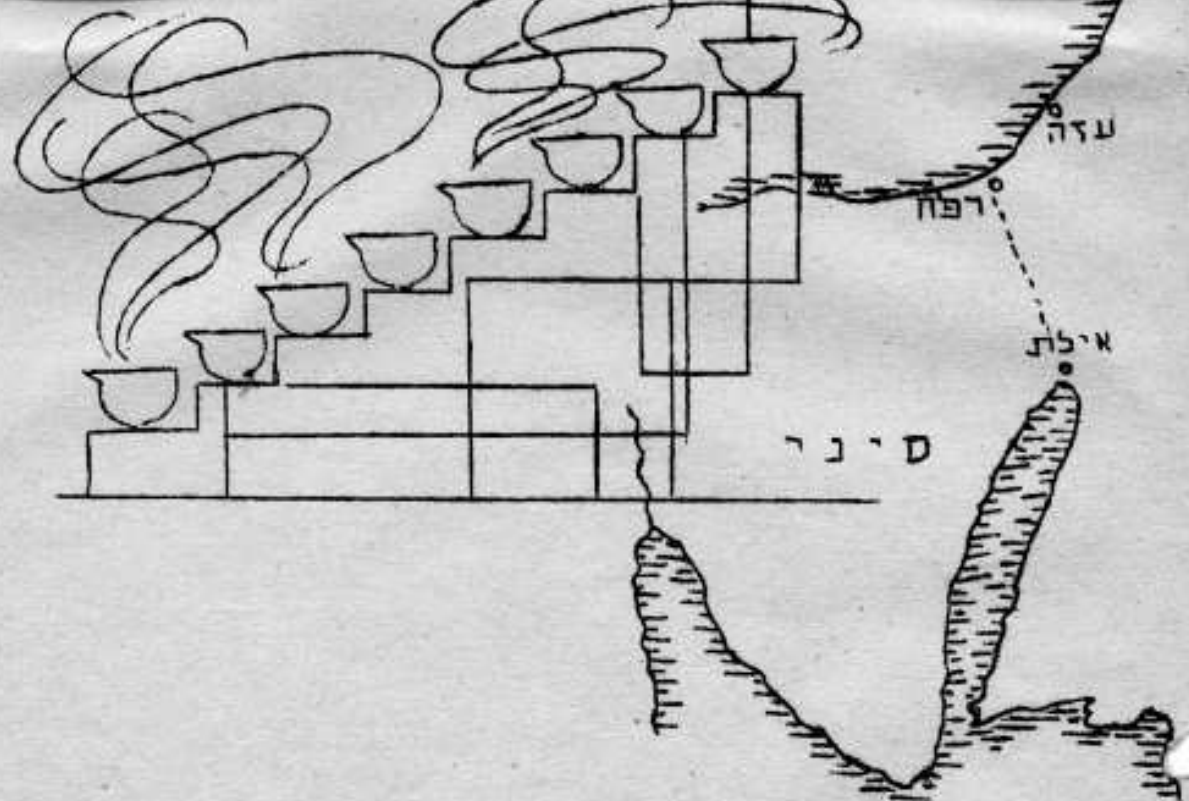

העצם ימי החנוכה

7.12.56

כפר הנשיא

מס' 35

ג' טבת, תשי"ז

נכרך על כנון גרעין התישבותי בשם "איתנים" שחבריו
הם יוצאי חברת הנער שלנו. נאחל להם הצלחה בצאתם
לצה"ל ונקוו להפגש אתם שוב כקבוצה שוקקת חיים וחברים.

מזל טוב

לאירין ולנוקי - להולדת רמה שפע ברכות ונחת

אחרי המערכה

בעצם ימי החנוכה נוכל כעת לעשות מאזן ביניים מהשגי צה"ל במבצע "קדש"
בסיני. המהירות המפתיעה שבה התחוללו ההתפתחויות השונות הן בשדה הקרב שלנו
ושל "בני הברית", והן בזירה הבינלאומית במשרדי האו"ם ובלשכות משרדי החוץ של
המעצמות הגדולות האוהדות, כביכול, והעוינות, לא נחננו לנו זמן בחור מהלך
הפעולה לעכל את כל מה שהתרחש ולהוציא מזה איוה מסקנות.

עובדה ברורה, שאין להכחישה, הנצחון של כוחותינו במיגור מערך הכוחות
הצבאיים של אויבנו הראשי, מצרים, הוכיחו בעליל שיש ויש בידינו לעמוד מול
האויב הקרוב, ויהיה כוחו מה שיהיה, וקבעו פעם נוספת את הכלל הישן נושן,
שרוח קובע לפעמים יותר מהחומר, גם עת אין לזלזל בערך החומר, שבלעדו לא יתכן
גיבוש הנצחון. עצם היערכותנו המהיר והיעיל הפחית את האויב ויש כל הנחונים
להאמין שלמרות כל ההצהרות המצלצלות של הרודן על נכונות וכוננות צבאו תפסנו
אותם במצב שמתואר כשפה האנגלית בצורה המליצית של "עם המכנסים למטה".

ולא בפעם הראשונה התגשם ה"נס" הזה. עוד לפני כאלפיים ומאתיים שנה בזמן מרד המכבים על הרורכות הסורית בזמן שלטון אנטיוכוס הפגינו אבותינו שקומץ זעיר של אנשים שיודעים על מה ולמה הם לנחמים יכולים להתמודד עם אויב אדיר וחזק ממנו שלחיליו אין ענין מיוחד למות ורקא כבצוע חכניות שוכריהם מצביאיהם.

וראה זה פלא, בין לילה נהפכנו ממדינה קטנה בלי "משקל" יחסי כמשפחה עמי העולם לכח שיש להחשב בו במערך הכוחות כמזרח התיכון, ושלא יכולים להתעלם מהשפעתו על האזור, לשלום או למלחמה. נקוה שאלו המעצבים את המדיניות הגלובלית של המעצמות "שוחרות השלום" ואחרים, ילמדו את לקח המערכה.

כתוצאה ממצב החרום וגיוס חלק החברים במשק ובמשקים אחרים הוחלט, בידוע, לבצע את תקופת שרות הלאומית של כחות בתי הספר במשקים. גם אנו היינו בין אלה שקבלו הוטפה כוח ועזרה לתקופה של שבועיים. יש לציין אף התמסרותם ונכונותם של הצעירים והצעירות הללו, שלחלק מהם זו הפעם הראשונה שהם יוצאים את בית הוריהם, בעבודה ובגבוש חיים חברתיים ביניהם. אמנם שחותם הייתה קצרה מדי כדי שנוכל להכיר אותם כאפן יותר קרוב, אבל בטוחני שהם לא יכזיבו.

ולסיים הנני רוצה לשלוח את ברכתי לחברי קבוצת הנער "איתנים" בחיכנסם לצה"ל כגמר תקופת הדרכתם במשקנו. נאחל להם הצלחה בחיים החברתיים שלהם ושתהיה התנהגות צה"ל במבצע "קדש" בר לרגלם בדרכט בעתיד.

יצחק ע.

מיוני המזכירות והאספה -

פועלים שכירים: הוכן רשימה של הפועלים העובדים במשק עם פרוט מדויק של שכר-עבודה לכל אחד. המזכירות עברה את הרשימה בקפדנות והחבר שאין אפשרות להוריד אף אחד מהם מהרשימה. הוחלט לעשות בדיוק נוספת בזמן שנחליט סופית על כוח אדם במסגרת חכנית המשק.

גנרטור: הוחלט למכור את הגנרטור החדש. ג'ו יברר את האפשרויות של מכירתו.

מרכז קניות: הוחלט באספה שראובן יצא לרכוש קניות.

נסיעות לח"ל: פרנק בקש מהמזכירות שיאפשרו לו ולמשפחתו לבקר אצל אביו החולה באוסטרליה. הבקשה נדחתה עד גמר הדיון הכללי על נסיעות לחוץ לארץ.

כוח אדם: התקיים דיון על מצב כוח האדם אשר החמיר עוד יותר לאור המצב הבטחוני-ני השורר כעת. פנינו לאחור ולתנועה בדרישה לעזרה מידיה כדי לאפשר כצוע העבודות החיוניות במשק. עד כה לא קבלנו שום הצעה מעשית לפתרון בעיה זו, חוץ לתלמידים שהיו במשק לתקופה של כועיים במסגרת של גרד"ע. ההזמנות זו יש לציין בשבח את הבנים מבית הספר "אנטרנשונל", קרית חיים, והבנות מבי"ס לתפירה בחדרה. החברים עבדו בנאמנות רבה ואפשרו כצוע חלקי של העבודות החיוניות.

ספריה: הוחלט שוערת ההצעות הציעה ספרן חדש.

קבלת קבוצת נער: כמה מחברת הנער במסגרת גרעין "איתנים" נשארים במשק עד ינואר. יתר הגרעין אשר מונה 11 נוער נמצאים בקבוץ אושה. יש מגמה לרכז את החברים אשר לא נכנסים לנח"ל כעת בשני מקומות - אצלנו ובכפר כלום. יש הצעה להעביר את הקבוצה מאושה אלינו אבל זה תלוי בשני תנאים והן - משטר למודים תקין ואפשרות של שני מפגשים בשבוע אם הקבוצה בכפר כלום. המזכירות החליטה לדרוש הצטרפות הקבוצה כאושה לכפר הנשיא ולהבטיח משטר למודים תקין.

תפוזי אדמה: אסיף תפוזי האדמה התחיל בשבת 1.12, בגיוס כללי של החברים.

נחונים לחכניה משק לשנת תשי"ז.

ענף		ר' או ראש	ל"ה, ק"ב	זכר, ס"ה, טון
<u>פלחה</u>				
הטה	920	150	138	
תחמיץ חלפי	(160	1000	210	
עשב סורני	50			
שחח	490	300	147	
תלתן פהלי	230	60	13.8	
חלבה, גרעינים	150	70	10.5	
חלבה, זבל ירוק	(150			
תלתן פהלי, זבל ירוק	(120			
אפונה דן, זמל ירוק	250			
חבואות קיץ	660	120	79	
ס"ה פלחה	3180			
<u>מספא</u>				
תלתן	20	1000	20	
סלק בהמות	27	12000	324	
עשב סורני	80	4000	320	
סורגום מתוק	60	4000	240	
שעורה, מרעה	45	500 ירק	23	
		150 גרעין	7	
		70 קש	3	
ס"ה מספא	232			927 ירק
<u>תפוחי אדמה</u>				
	50	2500	125	
<u>חלסה</u>				
כותנה	215	300	64.5	
תירס	205	450	92	
תפנ"א	120	1500	180	
מלונים	80	1000	80	
שונות	40			
חריש עמוק	210			
ס"ה חלסה	870			
<u>מטע</u>				
תפוחים א'	20	600	12	
תפוחים ב'	20	250	5	
שויפים	15	1500	22.5	
זיתים	30	200	6	
חבושים	30	200	6	
ס"ה מטע	115			
כרם	72			105.5

ענף			ר' או ראש	ליחידה	יכ"ל	ס"ח
מדגה			480 ר'	250 ק"ג	120 טון	
רפת						
פרות כחלב			35	4400 ל'	154000 ל'	
למכירה			15			
עגלים			20			
זבל ערמה					500 מ	3
זבל חצרות					200 "	
צאן						
כבשים כחלב			320	230 ל'	73600 ל'	
סלאים לבשר			150	25 ק"ג	3700 ק"ג	
טליות לאגודה			75			
ברור כבשות			20			
צמר			600	1 ק"ג	600 ק"ג	3
זבל			360	.75 מ	270 מ	
בשר למטבח					885 ק"ג	1
לול						
בשר					31850 ק"ג	1
ביצים					418180	
זבל					66 טון	
ד. 8			2400 ש"ע			

ענף המטע

פחות המטע

חלוקת המטע הקיים:

85 ר'	תפוחים
30 ר'	זיתים
30 ר'	חבובים
15 ר'	שזיפים
10 ר'	אגסים

170 דונם.

לפני שאנחנו התחלנו לנסוע היו חלוקי דעות בין אנשי המקצוע על כראיות נסיעת תפוחים בארמון. היום אחרי ש שנים אפשר להגיד שהוכח נסתיים. לפי מצב הדברים יש אצלנו כל הסכומים שהמטע יכול להיות ענף מכנים טוב למרות שאין לנו התנאים האופטימליים. העצים מתפתחים בהתאם לאזור שלנו ועוד לא היו לנו יכולים מסחריים כדי שנוכל להשוותם עם יתר המשקים בסביבה.

היום יש לנו שטח תפוחים שהוא קטן באפן יחסי כחשואה עם יתר משקי הסביבה. כמשך השנים נטעו בארץ כל כך הרבה שטחי תפוחים שיש בעת הצעה לאסר בכלל את הרחבת הענף. לפני שבוע בקרה אצלנו הועדה של הארגון למגדלי פירות, ביניהם החברים חרטי והרשקוביץ, ובסכום המליצו על נסיעת השנה של 100 ר' תפוחים נוספים, בעמק מנסורה. הבאנו את ההצעה לפני המזכירות לדיון, ושם סוכס שנבצע מכסימום נסיעות במסגרת הקציב הפחות. נוסף לזה דרשנו לקבל 25 ר' אגסים. אמנם יש לנו רק 10 ר' בן שנה, אבל ההתפתחות היא יפה ויש לפי דעתי סכומים רציניים ביותר לגדול זה.

לפני שנתיים שחלנו 30 ר' חבובים על שטח שעומק ארמון כמעט סל אותו לגדול אחר. ההתפתחות היא חזקה מאד וגם הפרי הוא יפה. החבוב יכול להיות מוצר תעשייתי נוסף לשוק והיינו מוכנים להגדיל את השטח עד ל-100 ר' ולהתקשר עם מוסדות תעשייתיים כדי להבטיח לכמה שנים מחיר מינימום, הרעיון טרם התקבל

אבל יתכן שנוכל להגשמו במה שיקום בית חרוש לעבוד ברת הפוחים בקריה
שמונה. בכל אופן, החלטנו להמשיך ולנסות עוד זנים שונים נוסף לשני זני
החבושים שיש לנו כרגע.

קבלנו השנה יכולים ימים של שזיפים ויש זנים שהגיעו עד 2600 ק"ג לרובו
כיבול ראשון. המצב בשוק מחייב שכמירה שיש בכלל דעה להרחיב את השטח הנוכח
של 15 ד', יש לעשות את זה ע"י זנים אפיליים. השנה אנו מנסים זן חדש שהוא
יוצא אפיל מאד, כאמצע אוקטובר. לא ידוע הרבה עליו באזור שלנו.

שטח הזיתים הוא 30 ד' וכרגע לא חושבים להרחיב אותו עד שנראה אם הגדול
משלם. עיקר הבעיה הוא כיבוש הזיתים ולא נמצא באזור מקום שמוכן לעשות את
זה עבורנו.

התקשרנו גם עם משרד החקלאות לנטיעת 20 ד' חרובים לצרכי המסק. זה
שנחיים שנכשלו בשתילה החרובים ואני מקוה שנצליח הפעם.

גם יש תכנית לנטיעת 2000 ברושים סביב הגנים בשובר רוח. זה גם יוסיף
גוון ויופי לנוי הסביבה.

דמי.

דרך למערכת

באה הפקודה "לדון"

בשעה 3 אחרי הצהריים עלינו על המכוניות. נסענו בשיירה שלמה וכל חיל
החל לנוח לאן פנינו: האחר אמר, לחיפה; והשני אמר, לבית ליד; וכל אחד נתן
את הורו ועתו אכל אף אחד מאתנו לא ידע בדיוק לאן. נסענו לסכריה ומשם כל
הלילה והגענו למחרת בשעה 8 בבוקר לבאר שבע. נעצרנו לארוחת בוקר לשעה קלה
וכל אחד החל לדאוג בראש וראשונה להשיג עתון. קנינו עתונים ואחרי ששתינו
קצת במקום באה הפקודה לעלות למכוניות. המפקד פנה אלי ובקש להרכיב את
המכשיר (מכשיר קשר) על הגב ולהיות כחאזנה, ואחרי כחמש דקות באה פקודה שניה
ללבוש הגורמלא, כובע פלדה ולהכין נשק אישי. ורק אז גילה לנו המפקד שאנחנו
נוסעים לנצנה.

השיירה שתחילה לנוע בשעה 10 וכערך בשעה חמש הגענו למקום מפגש לפני
ניצנה. אכלנו ארוחת צהריים ואז באה פקודה שלישית, "לא לעשן, לא לזכור, ולהיות
רוכבים". נסענו כלי אורות אל ניצנה. בהגיענו פקדו עלינו לחפור כל אחד
עמדה אישית. חפרנו עד הצות ואז התחלנו להפגין את מוצב קוסימה. כחמש בבוקר
היה המוצב בידיו. ביתת הרגלים כבשו את המקום וכשט בבוקר באה הפקודה:
"חפסק אש - הכון לנוע." השיירה שוב החלה לנוע קדימה. עברנו את חבכול,
וכאנו לקוסימה, הכפר, בשעה 2 אחה"צ. היינו עיפים מחוסר שינה.

אחרי ארוחת ערב הופיע ג'יפ ולקח אותי לשמש קשר לקצין הצפית קוסימה.
בשעה 8 התחיל חור החילים לנוע להתקפת השניה שהיא ההתקפה על אבו עגילה. בראש
החור היה המג"ד. הגענו למקום התצפית ומצאנו שהערכים בהיותם מופחדים, מפ-
גידים מכל צד ומכל הכלים שהיו ברשותם. חילינו לא ירו אף כדור עד שקצין
התצפית שלנו גלה את המוצבים שלהם ורק אז התחלנו להפגין אותם; וכמעט כל פגז
או יריה שירינו פגע במטתו, ועט שחר הם התחילו לברוח. אבל מאחר שעקבנו
אותם מכל צד לא היה להם לאן לפנות.

התקבלה פקודה לא לירות יותר. חכינו בחקוקה טאולי הם יכשעו, אך הם לא
עשו זאת; ואז חיל האויר שלנו התחיל להפגין אותם. באותו רגע התחיל גם חיל
האויר שלהם להפגין אותנו - שני מיגים באו להפגין ופיפר אחד שלנו המריא נגדם.
אך הוא הופל, וכעבור שניות מספר הגיעו סילונים שלנו, הפילו מיג אחד, והשני
הצליח לברוח. ומאז לא שמענו על חיל האויר שלהם. כעבור רבע שעה, הופיע
אצלנו חטיס של הפיפר שהופל, בריא ושלם.

אחרי הפצצת האויר שלנו הסתער חיל הרגלים על המקום וכבש אותו. במקום
זה היו כעשרת אלפים מצרים, וכשכבשנו אותו, כרחו כמחציתם. למחרת הופיע
הגנרל שלהם כלות כמה חילים וכולם עם רגלים למבים; ומאז היו מופיעים כל
שעה או שעתים מצרים נוספים עם רגלי כניעה, מאחר שסבלו מחוסר אכל ומים.

בתוך העיר מצאנו בכל מקום מגורים תמונה של נצר ורגל מצרי. נוסף לכך
מצאנו בגדי מצרים וכמה בחורים לבשו אותם. פתאם הופיע מ"צ והכריח אותם
לעלות על אוסו יחד עם טכונים. הם התחילו לצעוק בעבריה ורק אז התברר העניין
והם שוחררו. גם התלוצצו כמה חברה בקראם "מי רוצה מסבב זר, כ"ף מחוץ לארץ?"
וכשהתנפלו עליהם התברר שזה כסף ישראלי. אחרי 24 שעות קבלנו פקודה
לחזור לבסיס לשמחת כל החילים שצפו לבקר את משפחתם ואת ביתם. משת א.